

۳ پرونده در دادگاه مطبوعات

سخنگوی هیئت منصفه دادگاه‌های سیاسی و مطبوعاتی گفت: «دادگاه رسیدگی به پرونده‌های خبرگزاری فارس و پایگاه‌های خبری انصاف‌نیوز و روجانوز روز دوشنبه ۸ اردیبهشت‌ماه با حضور اعضای هیئت منصفه در شعبه یک دادگاه کیفری یک برگزار شد.» ایسنا ضمن اعلام این خبر نوشت، اکبر نصراللهی در این باره گفت: «اعضای هیئت منصفه بعد از شنیدن دفاعیات متهمان، وکلای فارس و روجانوز (پیام تیرانداز، مدیرمسئول خبرگزاری فارس و علیرضا سلیمانی، مدیرمسئول رجانوز)، به اتفاق آراء هر دو متهم را مجرم ندانستند.» او ادامه داد: «پرونده علی اصغر شفیعیان، مدیرمسئول انصاف‌نیوز و ناصر رضوی نیز به اتهام افترا و نشر اکاذیب بررسی شد و هیئت منصفه بعد از شنیدن دفاعیات متهمان با اکثریت آراء آنان را مجرم دانستند و مستحق تخفیف نشمرند.» سخنگوی هیئت منصفه دادگاه‌های سیاسی و مطبوعاتی در پایان گفت: «رای نهایی دادگاه که به ریاست قاضی ترابی گل سفید در شعبه یک دادگاه کیفری یک برگزار شد، متعاقباً صادر خواهد شد.»

پین، رئیس داوران ونیز

الکساندر پین، کارگردان آمریکایی، ریاست هیئت داوران بین‌المللی بخش مسابقه رسمی در هشتمین جشنواره بین‌المللی فیلم ونیز را برعهده خواهد داشت. ایسنا ضمن اعلام این خبر نوشت، این تصمیم توسط آلبرتو باربارا، مدیر جشنواره فیلم ونیز، تأیید شده است. الکساندر پین پس از پذیرش این مسئولیت گفت: «رئیس هیئت داوران شدن در ونیز افتخار بزرگی برای من است. من به‌عنوان فیلمسازی که همواره نگاهی دوگانه به مقایسه آثار هنری دارم، به تاریخچه نزدیک به صدساله جشنواره فیلم ونیز که فیلم را به‌عنوان یک هنر فریاد می‌زند، احترام فراوان می‌گذارم.» آلبرتو باربارا نیز در این باره گفت: «الکساندر پین به گروه کوچک فیلمسازانی تعلق دارد که عشق به سینما را با دانشی عمیق از آثار گذشته و کنج‌کاوی نسبت به سینمای معاصر در سرتاسر جهان پیوند زده‌اند.» هشتمین جشنواره بین‌المللی فیلم ونیز از ۲۷ آگوست تا ۶ سپتامبر ۲۰۲۵ (۵ تا ۱۵ شهریورماه) در ایتالیا برگزار می‌شود.

قتل نویسنده آلمانی

پس از آن‌که جسد الکساندرا فیه‌لیش، رمان‌نویس پرفروش آلمانی روی قایق پیدا شد، پلیس هامبورگ تحقیقات درباره این پرونده قتل را آغاز کرده است. ایسنا ضمن اعلام این خبر نوشت، پلیس اعلام کرده است که او احتمالاً کین نیمه‌شب تا ساعت ۵:۳۰ با بمبادا به قتل رسیده است. مقامات اعلام کردند که پرونده به واحد ویژه قتل محول شده است. الکساندرا فیه‌لیش فعالیت حرفه‌ای خود را به‌عنوان روزنامه‌نگار در اوکراین آغاز کرد. او پس از بازگشت به آلمان به‌عنوان خبرنگار آزاد فعالیت داشت و در سال ۲۰۱۲ نخستین رمان خود را به‌نام «مادرشوهر روسی من و دیگر فجایع» منتشر کرد. فیه‌لیش در سال ۲۰۱۴ کتاب «سفر با روس‌ها» را به‌عنوان دنباله‌ای بر رمان اول خود منتشر کرد و پس از آن بارمان‌های جنایی «مرگ امری حتمی است» در سال ۲۰۱۶ و «اسکلت‌هایی در کمد» در سال ۲۰۱۹، موفقیت‌های قابل‌توجهی کسب کرد.

یك میانجی محافظه‌کار اخلاقی

سریال **اوباش (Mobland)** آخرین تجربه گای ریچی در تلویزیون، داستان جنایی آشنا اما مفرح و پُرستاره است

مسعود شاه‌حسینی خبرنگار گروه فرهنگ

وقتی نام گای ریچی پای یک فیلم یا سریال می‌آید، انگار رنگ شروع یک ماراتن هیجان‌انگیز به صدا درمی‌آید. مخاطبان که شیفته سبک پرشور و داستان‌های پرپیچ‌وخم این کارگردان بریتانیایی صاحب‌سبک هستند، بی‌صبرانه منتظر می‌مانند تا دستپخت تازه او را مزه کنند. معمولاً هم ناامید نمی‌شوند. سریال «Mobland» تازه‌ترین کار گای ریچی است که این روزها برای تماشا در دسترس است و با ستارگان بزرگش توجه‌های زیادی را به خود جلب کرده است: سریالی ۱۰ قسمتی با تم و فضای

جرم و جنایت گروه‌های تبهکار و گانگستری که مضمون‌های همیشگی گای ریچی است؛ که تا اینجا هم که پنج قسمت از آن پخش شده، توانسته مخاطبان را با خود همراه کند. البته منتقدان را هم ناامید نکرده است.

جذاب، پرستاره و پربیننده

پخش سریال «مابلند» از ۳۰ مارس ۲۰۲۵ از شبکه پارامونت پلاس شروع شده و باتوجه به حضور بازیگرانی مطرح در آن، یکی از پُرزرق‌وبرق‌ترین آثار تلویزیونی سال‌های اخیر در ژانر درام

جنایی محسوب می‌شود. این اثر در دورانی به میدان آمده که ژانر جنایی بیش از هر زمان دیگری جذابیت دارد. کمپانی‌ها برای ساخت آثاری که تماشاگران بیشتری را پای تلویزیون میخکوب کنند، نفس گیر شده و بودجه‌های هنگفتی هم پای این کار می‌ریزند. سریال «مابلند» هم از این قافله عقب نمانده و چند برگ برنده رو کرده که آن را از بقیه متمایز می‌کند. ترکیب بازیگران مطرح و کارگردان شناخته‌شده. تام هاردی، هلن میرن و پیرس برازنان، هرکدام به‌تنهایی می‌توانند یک سریال را به اوج ببرند. اما این سه در یک قاب، زیر چتر کارگردانی گای ریچی، رویه‌روی هم قرار گرفته‌اند. گفته می‌شود قسمت اول «مابلند» با ۲/۲ میلیون بیننده، یکی از موفق‌ترین افتتاحیه‌های پارامونت پلاس را رقم زده و نشان داده که این ترکیب ستاره‌ای چه جذابیتی برای مخاطبان دارد.

تکس+Luke Valley-Paramount

نقد درون بی‌نگاهی به بیرون

سریال **استودیو** جدیدترین مجموعه «اپل‌تی‌وی» نقدی کمدی از هالیوود است

سوسن سیرجانی خبرنگار گروه فرهنگ

در هفته‌های ابتدایی فروردین‌ماه خبر انتشار جدیدترین سریال پلتفرم «اپل‌تی‌وی» در صدر اخبار رسانه‌های سینمایی جهان قرار گرفت. سریالی که انگار از سال ۲۰۲۲ قرارداد آن بسته شده بود و پخش آن به بهار ۲۰۲۵ رسیده. «استودیو» درواقع یک نقد دنباله‌دار درباره شرایط حاکم بر هالیوود است که داستان آن در یک استودیوی مشهور فیلمسازی در لس‌آنجلس می‌گذرد. مجموعه‌ای که با طنازی، جنگ همیشگی میان هنر و تجارت در سینما را به تصویر می‌کشد. ست روگن و اوان گلدبرگ - سازندگان این سریال - با زیرکی در هر قسمت از این مجموعه اتفاقات و مشکلاتی که بر سر راه ساخت فیلم‌های سینمایی هالیوود است را به مخاطب نشان می‌دهند. این مجموعه تاکنون در جدول‌های امتیازدهی یکی از پرمخاطب‌ترین سریال‌های منتشرشده در سال ۲۰۲۵ است. با وجود این‌که داستان «استودیو» در آمریکا می‌گذرد، اما قصه آن برای همه افرادی که در سراسر جهان دستی در فیلمسازی دارند، آشنا و قابل تعمیم است.

مصائب هنرمند بودن

بهتر است از همین ابتدا تکلیف را روشن کنیم. سریال «استودیو» سریالی است برای افرادی که به سینما علاقه افراطی دارند و حتی اندکی از پشت‌صحنه‌های فیلمسازی باخبر هستند. این بدان معنی نیست که دیگران از این مجموعه لذت نخواهند برد، اما اگر بدانید یک سرمایه‌گذار چطور می‌تواند تمام معادلات هنری یک

پروژه سینمایی را به‌هم‌بزند، شاید نقد تندتیز «استودیو» را بیشتر درک کنید. ست روگن و اوان گلدبرگ که در دنیای واقعی دوستان دوران کودکی بودند، از دو دهه پیش شروع به ساخت فیلم و سریال در کنار یکدیگر کردند. آنها کار خود را از کانادا آغاز کردند و حالا با مجموعه تلویزیونی «استودیو» به پلتفرم «اپل‌تی‌وی» و سریال‌سازی در آمریکا رسیده‌اند. آنها خودشان طی این دو دهه فعالیت هنری، با مسائل زیادی در راه کار هنری روبه‌رو بوده‌اند و با زبان کمدی آن‌ها را در قالب یک سریال برای مخاطب تعریف کرده‌اند. همیشه به موازات ساخت آثار سینمایی، فیلم‌هایی هم درباره نقد شرایط فیلمسازی در هالیوود و در سینمای سایر کشورهای جهان ساخته شده. از کارگردان‌های نابغه تاریخ مانند فدریکو فلینی، گدار و اورسن ولز گرفته تا چهره‌های کمتر شناخته‌شده، آثاری در نقد یا معرفی شرایط فیلمسازی ساخته‌اند. با وجود این، درون‌مایه اصلی سریال «استودیو» موضوع تازه‌ای نیست. اما چگونگی پرداختن به مسائل پشت‌پرده یک استودیوی فیلمسازی در هالیوود و سایه سنگین اسپانسرها و در بیانی بهتر، پول بر هنر، برجسته‌ترین مضمونی است که «استودیو» در تلاش برای بیان و نقد آن است. ست روگن که خود از سازندگان سریال است، نقش اصلی این مجموعه یعنی متیو رمیک را برعهده دارد. یک کارمند درجه دو در یک استودیوی فیلمسازی بزرگ و مشهور در هالیوود به‌نام کانتیننتال که پس از سال‌ها صاحب‌اش تصمیم دارد با ساخت آثار پولساز، سیاست‌های استودیو را تغییر بدهد. این رویه جدید باعث می‌شود، صاحب استودیو مدیر قبلی را بیرون کند و مدیریت را به متیو بسپارد. او عاشق آثار هنری و جشنواره‌پسند است، اما صاحب استودیو تنها شرط واگذاری مدیریتی به او را گذشتن از آثار هنری و ساخت آثار پولساز می‌داند. متیو سال‌ها برای رسیدن به چنین مقامی تلاش کرده و حالا برای نگه‌داشتن موقعیت جدیدش، باید

همه را راضی نگه‌دارد. طنز «استودیو» از همین‌جا آغاز می‌شود. از جایی که متیو به همه دروغ می‌گوید و برای حل مسائل دست به تصمیم‌گیری‌هایی می‌زند که فقط در پشت آن منافع مالی استودیو نباید به‌خطر بیفتند.

متیو مجبور است قید حضور کارگردان‌هایی مثل وس اندرسون و مارتین اسکورسیزی را بزند تا بتواند براساس انتظار صاحب استودیو، فیلمی بسازد که در آن یک برند قدیمی نوشیدنی به‌نام کولید، تبلیغ شود. نوشیدنی‌ای که براساس تحقیقات اسکورسیزی، پیشینه خوبی هم ندارد و باعث مرگ‌ومیر شده، اما چه اهمیتی دارد وقتی قرار است میلیاردها دلار برای استودیو خرج کند. البته این تازه شروع ماجراست. وقتی فیلم کمدی می‌خورد، همه چیز تغییر می‌کند. کارگردان جدید، متیو را به دلیل دردرس‌سازی و اطلاعات کم اش از فیلمبرداری در یک سکانس پلان از پشت صحنه فیلم بیرون می‌کند و خرده داستان‌هایی دیگر که به کمدی سریال کمک می‌کند.

یکی از نکات قابل توجه «استودیو»، نقد سیاست‌های جدید حاکم بر هالیوود است. سیاست‌هایی مثل استفاده افراطی از بازیگران رنگین پوست، سکانس‌های کش‌داری که برخی از کارگردان‌ها بدون دلیل آن را به فیلم‌های شان اضافه می‌کنند تا حرف متفاوتی بزنند، عدم تقدیر بازیگران‌ها به دلیل پشتیبانی رسانه‌ها، فشار تیم بازاریابی بر تغییر سطح فیلمنامه، لابی‌های پشت‌پرده برای حضور کارگردان‌ها و بازیگران موردپسند اسپانسرها و... البته این نقدها به صورت شعاری و با درشت‌نمایی به مخاطب عرضه نمی‌شود و سازندگان آنها را در خلال داستان و با پیشبرد قصه جانمایی کرده‌اند. نقد تنها هدف‌گذاری «استودیو» نیست. برخی مشکلات مثل اینکه غیر از افراد حرفه‌ای، کسی متوجه نکاتیو یا دیجیتال ساخته شدن یک فیلم نمی‌شود یا خرید فیلمنامه‌ها برای جلوگیری از ایجاد رقیب و هزینه‌های میلیارد دلاری برای اشتباهاتی که درباره ساخت آثار سفارش‌شده صورت می‌گیرد، همه موضوعاتی است که در «استودیو» در هر قسمت به آن پرداخته می‌شود.

گروهی انتخاب شده از میان ماجرا

یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های «استودیو»، گروه بازیگران آن است.